

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Frisione occiso, qui ante mortem omnia sacramenta suscepit, cap. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CAPVT XX.

Miles quidam sceleratissimus ab inimicis suis captus est & occisus, qui cum moreretur, hæc ei verba vltima fuerunt: Domine miserere mei. In cuius morte obsessus liberatus est, quæ cum post dies paucos atrocis vexaret, sicut supra dictum est de Cunone, cap. 17. interrogatus de hoc respondit: Multi congregati fuimus in morte militis illius, sed quia nihil ibi obtinuimus, ampliùs in hoc modico vasculo me vindico. Requisitus de causa subiecit: Tria tantùm heu verba moriens protulit, propter quæ potestatem nostram euasit. Ecce huic prædoni, ob inuocationem diuini nominis, sicut latroni in cruce, tormentum versum est in martyrium. APOLLONIVS: In hoc exemplo satis considero, quòd pœnitentia vera nunquam sit sera. CÆSARIVS: Duo subjungam exempla, per quæ cognosces, quòd extrema contritio fit ex multa misericordia Dei.

CAPVT XXI.

IN Frisia nuper homo quidam diues infirmatus est; habebat autem filium monachum & sacerdotem in Claro-câpo, domo ordinis nostri, pro quo cum misisset, quasi pro salute animæ suæ, nescio quo Dei iudicio, sine confessione, sine viatico, & sine inunctione mortuus est.

CAPVT XXII.

Circa idem tempus in eadem prouincia alius quidam Friso, hostibus suis occurrens, vulneratus ad mortem, & occisi sunt duo filij eius, cumque patrem occisores æstimarēt mortuum, abierunt. Cõperto tanto scelere, magister grãgiæ in Bethwerde, adducto plastro, occisos superposuit, & cum patrem adhuc spirare vidisset, clamauit: Viuitis adhuc domine? cumque ille minimè respõderet, timens hostes esse, subiecit Conuersus: Ego sum, ne timeatis. Tunc ille: Ego enim adhuc viuo. Mox leuatus in vehiculo deportatus est ad grangiã, peccata sua confessus est, communicauit, inunctus est, sicq; spiritum reddidit. Ecce prior cum tempus haberet pœnitēdi, & filius

eum

cū de salute quotidie moneret, omnia neglexit, moriēs impœnites: alter verò semimortuus, oleo misericordiae, & vino penitētiæ, veri Samaritani cōfotus, de stabulo transiit ad palatiū. Et est in his impletum q̄ scriptura dicit: Cui vult miseretur, gratiam infundendo; & quem vult indurat, gratiam non apponendo.

CAPVT XXIII.

IN diœcesi Traiectensi miles quidam exitit nomine Wigerus, in actibus militia nominatissimus, in prima expeditione Dei munere compunctus, cruce signatus mare transiit, tam fortiter & tam instanter Saracenos impugnans, vt tam Regi Ierosolymitano quam cæteris Christianis dilectus esset & acceptus, & inimicis Christi nimis odiosus. Qui cū per annum integram Saluatori ibidem strenue, vt dictum est, militasset, & repatriare cogitasset, die quadā in oculis eius in conflictu seruus eius occisus est, cuius animam in specie columbæ cœlos videns penetrare, compunctus de visione, dicebat intra se: Quid agere proponis ô miser? si reuersus fueris, vitia repetes dimissa, & erunt nouissima tua peiora prioribus. Ex tunc fortius agens solito, die quadam conflictum intravit, & occubuit, cuius caput Saraceni præcidentes, cum multa gloria circūtulerunt; Christiani verò, corpus rapientes atque sepelientes, Ecclesiā super ipsum fabricauerunt.

CAPVT XXIIII.

CIra illa tempora, Theodericus de Rulant, vir potens & diues, deuotionis gratia profectus est Ierosolymam. Prostratus ante sepulchrum Dominicum huiusmodi fudit orationem: Domine Iesu Christe, qui omnia nosti, si non habeo me emendare a vitijs pristinis, non me permittas redire in terram meam, sed vt hīc mihi mori liceat concede. Audiuit hanc orationem alius miles, compater eius, & ait: Orastis ne bene hodie compater? Etiam, inquit, dicēte illo: Et cui vultis dimittere vxorē & liberos vestros? Respondit Theodericus: Meli⁹ est vt illos deserā, quam animam meam per dā. Quid plura? Exaudita est oratio